

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/67/2024
Identifikačné číslo spisu:	5120212880
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5120212880.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ V. O., narodenej XX. H. XXXX, Ž., K. G. XXXX/XX, 2/ G. Y., narodeného XX. C. XXXX, W., Y. XX, Č. G. a 3/ H. L., narodenej XX. Y. XXXX, W. B. T., J.G. L. XXXX/XX, žalobkyne 1/ a 3/ zastúpené advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, PhD., Čadca, Mierová 1725, proti žalovaným 1/ H. V., narodenej XX. T. XXXX, W. B. T., J. L.U. XXX/XX, 2/ G. V., narodenému XX. C. XXXX, W. B. T., S.Q. XXXX/X, obom zastúpeným splnomocnenkyňou TOMANÍČEK & PARTNERS s. r. o., Žilina, Sládkovičova 6, IČO: 47 239 000, 3/ Š. P., narodenej XX. K.G. XXXX, O., Z. XXXX/XX, 4/ L. T., narodenému XX. H. XXXX, J., J. XXX, 5/ N.. Z. J.Č., narodenej XX. Y. XXXX, O., C. XX/X, 6/ W. T., narodenej XX. H. XXXX, J., J. XXX, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 32C/99/2020, o dovolaní žalobkýň 1/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. júla 2023 sp. zn. 7Co/27/2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. júla 2023 sp. zn. 7Co/27/2023 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. mája 2022 č. k. 32C/99/2020-147 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ až 3/ domáhali určenia, že v žalobe označené nehnuteľnosti (nachádzajúce sa v k. ú. G.) patria do dedičstva po Ž. Y., zomrelej XX. U. XXXX a do dedičstva po O. T., zomrelej XX. Y. XXXX; žalovaným 1/ až 6/ priznal voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zamietnutie žaloby nezdôvodnil odkazom na žiadne právne normy. Vecne dôvodil, že nárok žalobcov 1/ až 3/ nie je preukázaný. Skúmaním procesných podmienok konania zistil nedostatok vecnej legitímácie, keďže účastníkmi konania nie sú všetci do úvahy prichádzajúci dedičia. S odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačí súd“) sp. zn. 8Cdo/94/2018 uviedol, že v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci, pričom v danom určovacom spore majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov. Konania o takejto žalobe sa musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie. Poukázal na uznesenie Štátneho notárstva v Čadci č. k. D289/60-23, podľa ktorého

dedičstvo po poručiťke O. T. sa odovzdáva deťom poručiťky, a to Š. T., W. (v konaní ustálil, že správne malo byť uvedené „L.“) T., O. T., Š. Š. a Ž. Y. L. T. a O. T. zomreli bezdetní. Žalovaní 3/ až 6/ sú právni nástupcovia po Š. T., žalovaní 1/ a 2/ sú právni nástupcovia po Š. Š.. Právnymi nástupcami po Ž. Y. sú žalobcovia 1/ až 3/ a T. A.. Spornou bola otázka ohľadne T. A., dcéry poručiťky Ž. Y. a súčasne vnučky poručiťky O. T., a to, či zomrela bezdetná a kedy zomrela. Z úmrtného listu súd prvej inštancie zistil, že T. A., rod. Y., nar. X. K. XXXX, zomrela XX. T. XXXX, teda zomrela až po svojej matke Ž. Y. a patrila medzi jej dedičov. V prípade jej úmrtia získali toto postavenie jej právni nástupcovia. T. A.U. zomrela podľa tvrdenia žalobcov bezdetná. Z uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18D/348/2011 súd prvej inštancie zistil, že bola vydatá za L. A., ktorý zomrel XX. U. XXXX. Keďže sa v konaní nepreukázalo, že by T. A. zanechala závet, v prípade jej smrti dedičstvo nadobudol manžel L. A. a po ňom jeho právni nástupcovia. Nakoľko účastníkmi konania nie sú právni nástupcovia L. A., možno konštatovať nedostatok vecnej legitímácie. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu, že účastníkmi konania sú všetci právni nástupcovia po O. T., pričom je povinnosťou žalobcov (nie súdu) v konaní označiť všetkých žalobcov i žalovaných. Súd prvej inštancie zamietol návrhy na vykonanie dokazovania - pripojenie spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. D289/60 a výsluch svedkov T. U.Í., X. Š. a Q. T. z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko ani vykonaním navrhnutého dokazovania by sa neodstránil popísaný nedostatok konania. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne plným úspechom žalovaných 1/ až 6/ v spore.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 26. júla 2023 sp. zn. 7Co/27/2023 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ až 6/ priznal voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozhodnutia odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že L.D. A. zomrel ako bezdetný, a tak ako jeho dedičia už neprichádzajú do úvahy jeho švagriná a švagrovia (t. j. žalobcovia), ale dedí sa v jeho línii, čiže do úvahy prichádzajú jeho rodičia alebo súrodenci. To, že dedičské konanie bolo po ňom zastavené pre nemajetnosť, nemá na uvedené konanie a jeho postavenie ako dediča žiaden význam vo vzťahu k novoobjavenému majetku. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že po L.D.J. A. neboli ako sporové strany (na strane žalobcov alebo žalovaných) označení do úvahy prichádzajúci dedičia v súlade s § 473 až § 475 Občianskeho zákonníka, pričom v podmienkach kontradiktórneho procesu preukázanie naplnenia podmienok vecnej legitímácie je na žalobcoch. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/24/2018 ohľadne dostatočného označenia okruhu dedičov po poručiťke Ž. Y., súd v tomto konaní nie je daným rozhodnutím viazaný a zaujal opačný názor (s poukazom na judikaturu najvyššieho súdu). Žalobcovia po uplynutí odvolacej lehoty predložili potvrdenie Okresného súdu Martin, z ktorého by malo vyplývať, že krstná dcéra L. A. bola označená iba za účastníčku dedičského konania, nie však za dedičku. Aj keď podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP možno odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, odvolací súd sa s predmetným potvrdením oboznámil a zistil, že je v ňom iba konštatované, že dedičské konanie po poručiťovi L. A. bolo zastavené pre nemajetnosť a účastníkom dedičského konania bola J. U.. Predmetné potvrdenie však neobsahuje žiadne skutočnosti ohľadne okruhu dedičov po danom poručiťovi. Uvedené skutočnosti mal odvolací súd preukázané aj z uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18D/348/2011. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne odôvodnil ustanovením § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovaných 1/ až 6/ v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobkyne 1/ a 3/ (ďalej aj „dovolatelky“) dovolanie. Dovolanie odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) CSP (nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) CSP (nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená). Žiadali zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedli, že v žalobe označili všetkých do úvahy prichádzajúcich dedičov. Po L. A. nededia ani

jeho rodičia ani súrodenci, pretože v čase jeho úmrtia už nežili. Preto bol jeho majetok (nepatrnej hodnoty) vydaný jeho krstnej dcére, pani U., ktorá sa postarala o jeho pohreb (avšak nie je dedičkou, preto nemohla byť v žalobe označená ako účastníčka konania). Dovolateľky namietali, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné; nižšie súdy neuviedli, kto by mal byť dedičom po E. A., vec posúdili iba všeobecne bez skúmania konkrétnych osôb (ako subjektov hmotnoprávnej povinnosti). Súd sa vecou zaoberal len formálne, všeobecne konštatoval, že v žalobe nie sú uvedení všetci dedičia, avšak nezaoberal sa tým, kto by mal byť ďalším dedičom. Ak mal odvolací súd zistený aktuálny stav, t. j. s kým mal oprávnenie konať v čase vyhlásenia rozsudku, mal to premietnuť do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, koho je potrebné žalovať, či krstnú dcéru E. A. alebo niektorého zo súrodencov (ktorých podľa vedomosti dovolateľiek niet). Dovolateľky tiež namietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, pričom formulovali dve otázky, ktoré neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené: 1/ Ak manželka zomrela po poručiťovi, pričom v prvej dedičskej skupine podľa § 473 Občianskeho zákonníka dedia manželkine deti a manžel a ak ich niet (postupne zomreli), prirastie tento dedičský podiel podľa ustanovenia § 475 Občianskeho zákonníka jej ostatným zákonným dedičom (súrodencom)? a 2/ Je dedič, ktorý prijíma dedičstvo nepatrnej hodnoty podľa Občianskeho zákonníka zákonný dedič?

4. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Zvyšní žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

5. Dovolateľky zotrvali na svojom dovolacom návrhu.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyní 1/ a 3/ je prípustné a dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

10. Dovolateľky vyvodzovali prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolací súd, vychádzajúc z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 CSP (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor

dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobkýň, že v konaní (pred odvolacím súdom) došlo k nimi tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydanie konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. Dovolateľky namietali nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, keď uviedli, že nie je z neho zrejmé, kto by mal byť dedičom po Ľ. A.. Súd sa vecou zaoberal len formálne, všeobecne konštatoval, že v žalobe nie sú uvedení všetci dedičia, avšak nezaoberal sa tým, kto by mal byť ďalším dedičom. Ak mal odvolací súd zistený aktuálny stav, t. j. s kým mal oprávnenie konať v čase vyhlásenia rozsudku, mal to premietnuť do odôvodnenia svojho rozhodnutia.

14. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

15. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona (§ 420 písm. f) CSP) sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

16. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

17. V danej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a konštatoval, že Ľ. A. zomrel ako bezdetný a do úvahy prichádzajú ako jeho dedičia rodičia alebo súrodenci. To, že dedičské konanie bolo po ňom zastavené pre nemajetnosť, nemá na uvedené konanie a jeho postavenie ako dediča žiaden význam vo vzťahu k novoobjavenému majetku. Zhodnotil, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že po Ľ. A. neboli ako sporové strany (na strane žalobcov alebo žalovaných) označení do úvahy prichádzajúci dedičia v súlade s § 473 až § 475 Občianskeho zákonníka, pričom v podmienkach kontradiktórneho procesu preukázanie naplnenia podmienok vecnej legitímácie je na žalobcoch. Súd

prvej inštancie správne žalobu zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva (viď odseky 17., 2. a 1.), že hoci nižšie súdy nepovažovali okruh žalobcov/žalovaných za úplný, sami neuviedli, kto konkrétne v spore chýba. Nie je postačujúce, keď odvolací súd na odvoláciu námietku žalobcov odkázal na znenie zákona (dedičia v súlade s § 473 až § 475 Občianskeho zákonníka) a neposkytol odpoveď, ktorá konkrétna osoba v konaní absentuje. To, že do úvahy niekto prichádza, neznamená, že takáto osoba by aj skutočne mohla v konaní vystupovať (napr. z dôvodu úmrtia). Nemožno odobriť postup, v rámci ktorého súd odmietne vecne prejednať žalobu s tým, že účastníkmi nie sú všetci, ktorí by mali účastníkmi byť, pričom nedá odpoveď na to, o koho má ísť. Tým, že žiadna osoba ako chýbajúci článok na tej ktorej strane nebola súdom (súdmi) označená, dovolací súd ani nemôže podrobiť správnosť tohto záveru dovolaciemu prieskumu. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovým zistením a úvahou súdu na jednej strane a právnym záverom na strane druhej. Tu však absentuje skutkový záver a tom, kto na strane žalobcov/žalovaných chýba.

19. Absencia vysporiadania sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takou odvolacou námietkou, ktorú bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatnú, resp. ak aj pre prípad jej naozajstnej nepodstatnosti chýba argumentácia spôsobilá presvedčiť, prečo je to tak, je totiž tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

20. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017).

21. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúci za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP).

22. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.